

Ето, Господ още милосърдства и дълготърпи, очаквайки нашето обръщане, и ако грешим, понася това в очакване на нашето покаяние, и ако падаме, не се срамува да ни приеме отново, както е казал Пророкът: *нима падналите не стават, и отклонилите се от пътя не се връщат* (Иерем. 8:4)? Само да се отрезвим, да придобием добра мисъл; по-скоро и по правилен начин да се обърнем към Него, търсейки Неговата помощ; и Той е готов да ни спаси; защото очаква горещото, по мярата на нашите сили, устремяване на нашата добра воля към Него от разположението на вярата и усърдието, и Сам извършва в нас всяко преуспяване. Затова, възлюбени, отхвърляйки всяко предубеждение, нерадение и разленение, като чеда Божии, да се постареем да станем мъжествени и готови да вървим след Него, да не отлагаме това от днес за утре, увличани от порока; защото не знаем кога ще бъде нашето излизане от плътта.

